

Stand til at bære. Smidlertid lykkedes det efterhaanden, takket være en hjælpsom Haand fra et Udvalgets Medlemmer, det ærede 5te Medlem fra 2den Kreds (Lunn), at tilvejebringe en Form, hvorunder Skelnemærket mellem Kedlerne kunde gøres, saaledes at alle Udvalgets Medlemmer sluttede sig til det. Han foreslog nemlig at sætte Skelnemærket derefter, og Kedlerne ere farlige for Mennekeliv ifølge hele deres Beskaffenhed, det Sted, de ere opstillede paa, den Maade, de anvendes paa, eller ej. De farlige Kedler skulle have vel underviste, fagbannede Kedelpassere, medens alle de andre kunde lade sig nøje med Kedelpassere af anden Klasse, Folk, der kun have erhvervet praktisk Udbannelse. Denne Tanke tiltalte Udvalgets Medlemmer saa meget, at alle sluttede sig til dette Hovedprincip. Herpaa hvile alle de mange Endringsforslag, der findes, og hvoraf for øvrigt mange kun ere Redaktionsændringer.

Naar man nu vil se, hvad der er opnaaet for at berolige Modstanderne, kan der paavises fire Retninger, hvori denne Engstelighed er gaaet. For det første den almindelige Frygt, som jeg nys berørte, Frygten for den Tvang, den Vold, der vilde lægges paa de næringsdrivende og Landbruget. — Grunden til denne Frygt er fjernet ved, at man stiller alle Maskiner, der i og for sig kunne betragtes som mindre farlige, under en meget lidt øvet Pasning, en Pasning, der kun betragtes gennem Individets Paalidelighed, Udruelighed og en vis ringe Dvælse, medens derimod de Eksamensfordringer, der ellers stilles til Kedelpassere af første Klasse, kun paa dette Omraade gøres gældende, naar der er Kedelanlæg, bestaaende af flere Kedler, endvidere over for Lokomotiver, der jo benyttes, hvor mange Menneker ere nærværende, og endelig over for Kedler, der befinde sig under eller over Beboelsesrum, idet der jo er særlig Fare for Mennekeliv.

Naar Engstelsen for de Farer, som Kedelsprængninger medføre, ikke er saa udpræget nu, som da Lovforslaget for et Par Aar siden blev udarbejdet, ligger det vel hovedsagelig i, at der ikke i det sidste Par Aar er indtruffet noget meget isjæfnaldende Ulykkestilfælde i Sighed med det i Helsingørgade, der krævede flere Mennekeliv. Men gennemser man Beretningen fra Inspektoratet, kommer man til den Erkendelse, at der er mange Brøst ved Kedelpasningen. Der har i disse to Aar været 24 Tilfælde, i hvilke Aldnalen har været saa oppebet, at det faldtes Tilfældighed; at der ikke indtraadte Sprængning. Der har været 4 Spræng-

ninger, som heldigvis, men ogsaa kun paa Grund af Held, ikke have medført Tab af Mennekeliv. Endvidere ser man, at der i December f. A. og Januar i Aar har været 5 Blødninger af en saadan Beskaffenhed, at man kan betegne dem som Tilløb til Sprængninger. Over for slige Forhold har hele Udvalget ment, at der er en Forpligtelse til at søge at bøde paa disse Mangler, der findes. Den Pligt, som søges indført ved Lovforslaget, og som har forekommet mange for stræng, er helt igennem mildnet i den Grad, at Lovforslaget efter Udvalgets Skøn ikke kan medføre nogen som helst Ulempe i nogen Henseende, kun paahvde en lidt større Larvaagenhed, en større Seen sig om efter dygtige Kræfter, men for øvrigt ingen Udgift eller noget, der staar i Slægt dermed.

En anden af de Betragtninger, der fremkom, var Frygten for, at Lokomotiver paa Privatbaner, der have deres egne Anordninger, hvorefter de rette sig, skulde være udsatte for at maatte fravige disse Anordninger, som de ere tilfredse med, og ved hvis Hjælp de opdrage gode Kedelpassere, for at komme ind paa noget nyt. Ogsaa denne Frygt har Udvalget søgt at fjerne ved et Endringsforslag.

En tredje Retning, hvori Engstelsen gik, var den, at naar f. Eks. paa Landet en Kedelpasser pludselig blev syg, eller af Lune, Overmod eller anden Grund meldte sig fra Tjenesten, vilde Kedelbrugeren staa hjælpeløs, saafremt han skulde have en autoriseret Kedelpasser. Man har hødet derpaa ved et Endringsforslag, der bestemmer, at Lovens Regler kunne fraviges i en given Tid, saa at Kedelejeren faar Lejlighed til at se sig om efter en anden Kedelpasser, der tilfredsstiller alle Fordringer. Foreløbig kan han altsaa frit vælge den, han vil sætte til at passe Kedelen, han har kun sit eget Ansvar at holde sig til.

Endelig har der i en fjerde Retning været yttret Frygt, en Frygt, der omfatter alle de brave Menneker, der have passet Kedler hidtil, og som man mente vilde blive brøstholdne, naar der nu blev stillet Fordringer, som de vel ikke kunde tilfredsstille, skønt de havde i fuldt Maal tilfredsstillet Kedelbrugeren. Ogsaa denne Frygt har man søgt at fjerne ved en Endring til Lovforslaget. — Dette er i Hovedtrækkene, hvad Udvalget har foreslaaet. De 23 Endringsforslag, som jeg nu i Korthed skal recapitulere, gaa ud paa at fyldestgøre disse Fordringer.

Det vil ses, naar man følger Endringsforslagene, at det er foreslaaet, at Kedelpassere af anden Klasse ogsaa skulde